

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1092

17.02.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija I sējums: Ticība un cīņa

5. daļa

Šī tautu kopiena joprojām ir tikai sapnis, taču cilvēki arvien vairāk apzinās draudošo attīstību. Pat buržuāziskie komentētāji jau runā par to, ka Austrumu un Rietumu konflikts atkāpjas Ziemeļvalstu un Dienvidu konflikta vietā - izšķirošajā cīņā starp balto un krāsaino pasauli. Un tas ir šīs cīņas sākumpunkts:

Ar Eiropas, Amerikas un Austrālijas kontinentiem, kā arī ar Āfrikas dienvidiem ariji dominē šīs pasaules bagātākajās valstīs; šeit jūtams cilvēces pulss; šeit ir tehniskā un zinātniskā progresa šūpulis; šeit joprojām ir arī spēcīgākie ieroči un lielākais spēks - augstākās zināšanas.

Āzijas un Āfrikas krāsainās tautas ir atradušas vienotu mērķi. Pēc gadsimtiem ilgušā nicinājuma, ko aziāti izjuta pret rasiāli zemākiem nēģeriem, tagad tie veido kopīgu fronti ANO. Šī alianse joprojām ir trausla. Atsevišķu valstu problēmas ir pārāk atšķirīgas, un vietējā spriedze ir pārāk liela:

Taču krāsainie cilvēki ir sapratuši, cik milzīgs var būt viņu kopīgais spēks. Šī sākotnējā situācija nav stabila, atsevišķu rasu dzīvotņu robežas nav precīzi noteiktas. Šķiet, ka aiz pēdējo desmitgažu attīstības ir precīzs plāns:

Balto cilvēku mūžīgi sliktā sirdsapziņa lika viņiem gandrīz bez cīņas atteikties no

kundzības pār Āziju un Āfriku; tagad baltās tautas aizvien vairāk pakļaujas jaunattīstības valstu prasībām un krīt uz ceļiem šantāžas priekšā; vājā sirdsapziņa vedinās mūs pagriezt muguru mūsu rases brāļu cīņai Āfrikas dienvidos, atkāpties uz savas dzīvesvietas kodolu kā uz vētras plosītu, bet drošu salu un nožēlojamā balsī lūgt mazliet miera un klusuma. Taču šī sala pastāv tikai mūsu iztēlē.

Aizvien pieaugošā pārdzimšana un gudrais aicinājums uz visu jaunattīstības valstu vienotajām interesēm draud mums atņemt Dienvidameriku un Centrālameriku, kurām industrializētās valstis ir ļāvušas pārvērsties postā, nevis glābt balto rasi. Ziemeļamerikā sentimentāli baltie kreisie liberāļi un demokrāti - savas rases nodevēji - aizstāv miscegenāciju un vienlīdzīgas tiesības strauji vairojamajiem nēģeriem. Pat šeit, kur baltā cilvēka vara un spēks ir visuzskatāmākais, mūsu rase jau ir nāvīgi apdraudēta, veidojas bezkultūru tautu sajaukums, kas vairs nejutīs nekādu pieķeršanos ariju liktenim. Taču neaizmirsīsim, ka šeit ir izveidojušies aizsardzības spēki, rasi apzinīgas organizācijas, no kurām vienai - NSDAP / ārzemju organizācijai - ir nopelns, ka tā ir atdzīvinājusi nacionālsociālismu Vācijā. Un tad mēs redzam Eiropu, baltā cilvēka dzimteni, kas pagaidām nešķiet apdraudēta no iekšienes - vismaz tā to redz lielākā daļa vāciešu, kuri joprojām tic atsevišķiem fenomeniem, kad pamana daudzus nēģerus, aziātus, turkus un arābus pilsētvidē. Taču Anglijā un Francijā jau ir notikuši pirmie rasu nemieri, un citas valstis tiem sekos. Un atkal un atkal tā pati aina:

Sākotnēji svešzemju rasu elementu pieplūdums tiek klusējot apstiprināts. Tad, kad to ir pietiekami daudz, tiek atklāta "minoritāšu problēma", tiek uztraukts par šo cilvēku neizdevīgo stāvokli un diskrimināciju, pieprasītas vienlīdzīgas pilsoņu tiesības un rasu sajaukšana.

Mēs to varam novērot visur: vispirms Dienvidāfrikā un Dienvidamerikā, vēlāk Ziemeļamerikā, šodien jau Anglijā un Francijā, bet rīt, iespējams, arī Federatīvajā Republikā. Šķiet, ka tiek īstenots neprātīgs plāns, lai ariju rase izzustu no pasaules. Šī plāna aprises ir skaidras, mēs uzskatām, ka zinām, kas aiz tā stāv, un aizsardzība pret to ir visu balto kopīgs uzdevums.

Ko darīt?

Mēs atrodamies krustcelēs:

Vai nu mēs izvēlamies ērto ceļu uz kapitulāciju un līdz ar to pakāpenisku krišanu, vai arī bīstamo ceļu uz cīņu. Mēs, nacionālsociālisti, esam izvēlējušies cīņu! Kopā ar simtiem tūkstošu rasi apzinīgu balto visā pasaulē. Mums ir grūti atzīties:

Mums nav nekādu bagātību, nekur šajā pasaulē:

Mūs gaida vajāšanas, cietums un nāve, bet mūs vada atbildības sajūta pret saviem dēliem, mēs esam apzinājušies savu pienākumu, mēs pildīsim savu pienākumu!

Daudzi mums piekrīt, tikai daži ar mums cīnās. Galu galā, tas ir tik ērti un viegli dreifēt. Dzīve var būt tik skaista, un kurš gan vēlas zaudēt savu vidusšķiras eksistenci? Un tad viņi māj ar galvu, kad jūs viņiem sakāt, ka baltajiem Āfrikas dienvidos nav vietas melnajā kontinentā, ka rasu sajaukšanās ir kaut kas dabisks (tikai ne tad, kad jūsu pašu meita..., bet kāpēc baidīties no sliktākā, Vācijā vēl nav tik daudz melnādaino), ka pasaules bagātības būtu labāk jāsadala. Ir tik viegli pateikt "jā" un tik grūti izveidot savu viedokli un pēc tam par to pastāvēt. Bet būtībā viss ir pavisam vienkārši: ja visiem nepietiek (un tāda ir situācija), tad jāvienojas, ja tas nav iespējams, tad jācīnās.

Ja mēs pat sāksim reaģēt uz krāsaino iedzīvotāju prasībām, tas nozīmēs mūsu industriālā laikmeta beigas, atgriešanos nabadzībā un barbarismā. Mūsu pienākums ir to skaidri pateikt vēl nenojaušošajām tautām. Mēs nevaram pagriezt laiku atpakaļ - koloniālais laikmets, pasaules impēriju ēra ir beigusies. Taču nepieciešamība nodrošināt dzīves telpu, kurā vienlīdz daudz izejvielu un rūpniecības, zemnieku un zinātnes - šī nepieciešamība ir palikusi. Ārijas pasaulei ir jāatgūst kontrole pār izejvielu krājumiem!

Es apzinos, ka daudzi lasītāji uzskatīs manas piezīmes par pārāk dramatiskām. Problēmas, bet arī nākotnes cerības, kas mums rodas no prasības pēc ariju nāciju kopienas, šķiet pārāk teorētiskas, pārāk tālas. Tāpēc es vēlētos vēlreiz detalizēti izklāstīt padošanās un cīņas alternatīvas. Es zinu, ka šis izklāsts var būt tikai primitīvs un shematisks; tas nav precīzs paredzējums, bet gan reālu attīstības līniju precizēšana:

Padošanās:

Rietumu demokrātiskās valstis saglabā varu, pat ja tās satricina krīzes. Francijā un Anglijā iekšpolitiskā situācija ir neskaidra, tradicionālā partiju sistēma sabrūk, pastāvīgais krāsaino imigrantu pieplūdums izraisa regulārus rasu nemierus lielajās pilsētās. Tikmēr Vācijas Federatīvā Republika ārzemju un iekšzemes sabiedriskās domas veidotāju spiediena ietekmē ir atvieglējusi ārvalstnieku likumdošanu: ārzemju strādnieki, kas šeit uzturas jau daudzus gadus, un tie, kam ir vācu sieva, kļūst par pilsoņiem.

Tādējādi VFR ir kļuvusi par populāru imigrācijas valsti, un noteikumi ir izraisījuši jauktu laulību lavīnu. Ārzemju darba ņēmējiem tiek piešķirtas balsstiesības, vācieši nesaskata neko sliktu, ka viņiem pēkšņi ir turku mērs. Lielajās pilsētās veidojas graustu rajoni, un ir radies jauns proletariāts, ko apžilbina apkārtnes

bagātība. Tā ir ārzemju strādnieku otrā paaudze, bezpajumtnieki un bez saknēm, neapmierināti ar savu likteni, viņi veido noziedzīgas jauniešu bandas. Vietējie Vācijas iedzīvotāji atkāpjas uz sakoptām priekšpilsētām un atstāj pilsētu centru ārzemniekiem.

Amerikas Savienotajās Valstīs valda relatīvs miers, nēģeru prasība pēc pilnīgas vienlīdzības lielā mērā ir izpildīta. Tagad vairs nav iespējams ievēlēt ASV prezidentu bez melnādainā viceprezidenta. Kādā brīdī prezidents kļūst par atentāta upuri! Pirmo reizi par pasaules ietekmīgāko cilvēku kļūst melnādainis vīrietis!

Tikmēr jaunattīstības un rūpnieciski attīstīto valstu pastāvīgajā konferencē notiek cīņa par taisnīgu pasaules ekonomikas kārtību. Rietumu valstu atbildīgie valstsvīri izmisumā atvairās no Āzijas un Āfrikas valstu nesamērīgajām vēlmēm, meklējot un galu galā atrodot mērenu krāsu līderus, kuri saprot, ka viņu prasības novedīs pie pasaules ekonomikas sabrukuma. Kompromisi tiek panākti, bet mērenos līderus atbalsta Maskavā vai Pekinā apmācīti revolucionāri.

Melnādainais ASV prezidents beidzot piespiež nepakļāvīgās Eiropas valstis pieņemt risinājumu, kas smagi skar to valstu ekonomiku, bet sākotnēji apmierina jaunattīstības valstis. Jaunā pasaules ekonomiskā kārtība izraisa masveida bezdarbu un iekšējos nemierus Eiropas valstīs. Valdības krīt, un pie varas nāk jauni komunistiskie režīmi. Citās valstīs notiek armijas apvērsumi un pasākumi tiek atcelti, pretojoties ārvalstu spiedienam. Reaģējot uz to, jaunattīstības valstis īsteno boikota pasākumus, pret kuriem netiek veikti nekādi piesardzības pasākumi.
- ĀRPUS -

Vai tagad tas viss joprojām ir tik tālu, tik neiedomājami? Tikai zinātniskā fantastika? Es domāju, ka ikviens zina, ka šādas vai līdzīgas šausmas varētu būt mūsu nākotne.

Cīna:

Ekonomisko grūtību pieauguma dēļ Eiropas valstīs pastiprinājās komunistiskās un "neonacistiskās" revolucionārās kustības. Tauta, neapmierināta ar demokrātisko sistēmu un pilna baiļu no komunisma, sauc pēc stiprā cilvēka.

Kādā valstī, varbūt Itālijā vai Anglijā, triumfē nacionālās, varbūt pat nacionālsociālistiskās kustības, kas tagad visur atbalsta līdzīgas grupas, lai pārtrauktu izolāciju, kurā šī valsts neizbēgami ir nonākusi. Galu galā Eiropā tiek iedibināta jauna kārtība, kas jau bija iezīmējusies Otrajā pasaules karā. Mazās Eiropas valstis neizbēgami orientējas uz Federatīvo Republiku, vienīgo lielo Eiropas lielvaru. Tiek izstrādātas programmas krāsaino minoritāšu repatriācijai, Vācija gada laikā izraida visus ārvalstu strādniekus. Eiropas valstis, kas tagad cieši

sadarbojas Vācijas vadībā, atkāpjas no ASV pārākuma.

Lai nodrošinātu izejvielu piegādi, prasmīga ārpolitika izmanto tradicionālo vācu-arābu/vācu-persiešu draudzību.

Dāsna Vācijas un Eiropas palīdzība stabilizē Irānu, un pret Izraēlu vērstā politika iekaro arābu tautas sirdi, kura, vīlusies ASV un PSRS, tagad vērsas pie trešās pasaules lielvalsts - Eiropas, kas ir kļuvusi nacionālsociālistiska. Neļaujot tai nonākt līdz karam, Rietumeiropas valstis veicina nacionālistiskas sacelšanās kustības aiz dzelzs priekškara, atbalsta boļševisma apspiesto tautu nacionālo cīņu par brīvību un tādējādi padara iespējamu vēsturisko situāciju, kurā Vācija atgūst savu vienotību.

Nacionālsociālistiskās Eiropas panākumiem ir zīmīga ietekme uz Ziemeļameriku; tur ariju tautu kopienas ideja, ko Eiropa veiksmīgi demonstrē, gūst jaunus draugus tāpat kā Austrālijā. Galu galā izveidosies ariju tautu kopiena, kas būs jaunās sakārtotās pasaules saimnieki; kopiena, kas uz ilgu laiku pavērs milzīgu nākotni šai krīzes pārņemtajai planētai baltā cilvēka vadībā.

Tāds ir mūsu ceļš uz Trešo tūkstošgadi; tāda ir mūsu ideja par dabisko pasaules kārtību. Mūsu gribas rasistiskie pamati un mūsu tautas intereses prasa, lai pagātnes nacionālā revolūcija kļūtu par pasaules revolūciju! Taču šajā jaunajā kārtībā Lielvācija no jauna atklās savu seno likteni: kā Romas pasaules impērijas mantiniece apvienot Rietumeiropu un kā ariju rases pamatnācija sargāt Austrumus kā baltās rases vairogs pret Āziju!

JURIDISKĀ CĪŅA

Vienmēr tika apgalvots, ka nacionālsociālisms pazuda 1945. gadā, neatstājot pēdas. Tie ir demokrātu meli. NSDAP bija likvidēta, tās līderi arestēti vai nogalināti, visa vācu tauta pakļauta masveida smadzeņu skalošanai, kam nav precedenta vēsturē. Šādos apstākļos ir pārsteidzoši, cik ātri Vācijas brīvības kustība organizējās un, pastāvīgi mainot nosaukumus, iesaistījās pēckara politikā.

Ne tiklīdz bija atcelta prasība par sabiedroto atļauju politisko partiju dibināšanai, 1949. gadā tika nodibināta Sociālistiskā reiha partija (SRP). SRP kā viesulis pāršalca Rietumvācijas Federatīvo Republiku:

Reģionālo apvienību dibināšana, plaša mēroga mītiņi, panākumi vēlēšanās sekoja viens pēc otra. Sociālistiskā reiha partija sludināja vēsturisko patiesību par Ādolfu Hitleru, apliecināja nacionālsociālismu, visu vāciešu nacionālo kopību un Vācijas reihu. Kustība jau nodrošināja pirmos mērus, un Lejassaksijā notika sarunas par

dalību valdībā.

SRP pierādīja, ka pat pēc sakāves Pasaules karā vācu tauta joprojām var iedvesmoties. Sākošās atdzimšanas priekšgalā nostājās vecais partijas biedrs Dr. Duris un galvenokārt ģenerālis Remers, kurš 1944. gada 20. jūlijā sagrāva reakcionāro virsnieku veikto apvērsuma mēģinājumu. Viņš 1944. gada 20. jūlijā sakāva reakcionāro virsnieku apvērsuma mēģinājumu un tādējādi glāba vācu vērmahta godu vēstures acīs. Valsts vēlēšanās partija ieguva līdz 12 % balsu, bet pašvaldību vēlēšanās - ievērojami vairāk. Izrāviens bija nenovēršams, taču tagad vēlreiz pierādījās, ka ir kļūdaini jaukt demokrātiju ar tautas varu:

Tā vietā, lai atzītu tautas gribu un samierinātos ar sociālistiskās reiha partijas uzplaukumu, demokrāti 1953. gadā panāca aizliegumu.

SRP biedri, vēl ne piecus gadus pēc pirmā denacifikācijas viņu norimšanas, atkal tika pakļauti vajāšanām. Pat lojālākie pakāpeniski zaudēja drosmi un pārliecību. Taču nacionālsociālisma gars palika dzīvs. Tas atkal bija sastopams bijušās Waffen-SS savstarpējās palīdzības biedrības (HIAG) daļās, nelielās grupās faktiski reakcionāro partiju (Deutsche Reichspartei un vēlāk Nationaldemokratische Partei Deutschlands) iekšienē, un bija arī daudz revolucionāru organizāciju (piemēram, vēlāk aizliegtā, diezgan veiksmīgā Bund Nationaler Studenten vai arī aizliegtā Freikorps Deutschland), kas kurināja uguni.

Taču panākumi palika neiespējami; nebija neviena, kas spētu izstrādāt politisku stratēģiju, saskaroties ar aizvien jauniem aizliegumiem un pāraudzināšanas viņiem. Atlika tikai saglabāt ideju mazās kopienās, turēt biedrus kopā un gaidīt labākus laikus. Savu lomu nospēlēja arī augošā labklājība; cilvēki nevēlējās atkal pakļaut riskam savu buržuāzisko eksistenci, kas bija pietiekami smagi izcīnīta, ņemot vērā iepriekšējo nacionālsociālistu diskrimināciju. Vispirms vajadzēja izaugt jaunai paaudzei, kas bija gatava pārņemt karogu un nest to nākotnē.

1968. gadā diplomēts inženieris Volfs Dīters Dekarts (Wolf Dieter Eckart) nodibināja Bund Deutscher Nationalsozialisten (BDNS). Tā bija bezkaunīga husariska darbība ar drosmi un ne bez taktiskām prasmēm. Mūsu biedrs Ekarts sasniedza unikālu vēsturisku nopelnu:

Ar savu atklāto atzīšanos nacionālsociālismā viņš izbeidza garu nakti un deva impulsu iesaistībai idejās, kas tika uzskatīta par mirušu, atgriešanai uz mūsu laika politiskās skatuves. Kopš tā laika no jauna iedegtā liesma nav izdzisusi!

Sagatavošanās darbs šim jaunajam fondam sākās jau 1967. gadā. Ar sludinājuma starpniecību reakcionārajā laikrakstā "National-Zeitung", ko tomēr lasa daudzi nacionālsociālisti, Ekarts meklēja domubiedrus Antikominternas līgai, no kuras

vēlāk izveidojās BDNS. Taču, lai cik lieli būtu Volfa Dītera Ekarta nopelni Vācijas brīvības kustības atdzimšanā, kā politiķis viņš cieta neveiksmi. BDNS neatrodot iespēju ievērojami attīstīties ārpus Hamburgas, tā tika aizliegta tikai dažas nedēļas pēc oficiālās dibināšanas.

Taču liesma jau bija neapdzisusi. Jaunieši, revolucionāri, atklāja, ka nav jābūt kreisajiem, lai spētu cīnīties pret pūstošo sistēmu. Ja 1969. gadā jaunie nacionālsociālisti ar milzīgām pūlēm bija atbalstījuši veiksmīgo nacionālkonservatīvo partiju NPD, tad 1970./1971. gadā tas izklausījās citādi:

"Brandtu pret sienu!" un "Varas tautu nodevējiem - nacionālās brīvības cīņa", pieprasīja daudztūkstošgals pūlis Vircburgā un Kaselē.

WIDERSTAND akcija norisinājās ar elementāru spēku. Vispirms simtiem, pēc tam tūkstošiem cilvēku pulcējās zem karogiem ar lielo W. Akcija WIDERSTAND bija milzīga visu nacionālo spēku - no mēreniem reakcionāriem līdz pārliecinātiem nacionālsociālistiem - apvienošanās cīņā pret Brandta valdības noziedzīgajiem līgumiem ar Austrumiem, ar kuriem tika atdotas tiesības uz ceturto daļu Vācijas reihā. Tomēr akciju W īstenoja jaunie revolucionāri, kuri pirmo reizi noticeja, ka redz priekšā tautas atmodu, kad vakarā ar lāpām gāja cauri lielākajām Vācijas pilsētām un dziedāja pantiņus vecas nacionālsociālistu cīņas dziesmas melodijā:

**Atspēka ir galvenais vārds,
Pretošanās ir mūsu pienākums.
Nojauc zonas sienu,
gāzt Brandta valdību!**

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRACHE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄUBERORGANISATION

Heute führt mich die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in die nationalsozialistische Bewegung zurück als ja zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalisten sind weniger erbliche Völker- und Rassenkennzeichen sondern Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, das Volkstum – gegen alle weissen Völker (V) – zu beseitigen. Seine Mord und Entweidung, Überführung und Kastration.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kriegszeiten" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsdeck! Jeder NS Nationalist ist ein Pfänder!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapuise, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģa sajūta, kas izrakto apskato pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlās izvērt gaidīt. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atēnu plūdiem. Ocas gaitā ir parādījusies arīkrātīgi retas lietas no dažādām vietām

the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1975 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or in a handfull of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO ir pasaulē lielākais Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!